

RESOLUCIÓ D'ARXIU de la Informació Prèvia núm. 96/2011, referent a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques.

Antecedents

Primer.- En data 06/04/2011 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una denúncia contra l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (en endavant, ICAM), per un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant exposava que com a professor/a titular de la Universitat XXX inicià d'ofici un procediment de jubilació per incapacitat permanent, i en el marc d'aquest procediment l'ICAM va emetre un dictamen i acta de reconeixement mèdic de data 02/02/2011. El motiu de la denúncia rau d'una banda en què no va tenir coneixement del contingut d'aquest dictamen i acta emesos per l'ICAM fins la recepció de la resolució del rector de la Universitat XXX en el procediment de jubilació esmentat. I de l'altra, que la informació mèdica detallada en aquest dictamen era excessiva en relació amb la finalitat perseguida, atès que s'especificarien detalls de la malaltia que la persona denunciant considerava irrellevants. Finalment també s'assenyalava a la denúncia que aquest dictamen contindria informació "inexacta" atès que no s'hauria inclòs la informació que figurava a l'informe mèdic de 31/01/2011 que havia aportat en aquell reconeixement mèdic. La persona denunciant aportava una còpia dels documents que s'han esmentat.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 96/2011), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el sí d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'escrit de data 19/04/2011 aquesta Autoritat requerí de l'ICAM la informació següent: 1) Acreditació documental de la petició de la Universitat XXX d'emissió de dictamen i acta esmentat; 2) Respecte el contingut del dictamen i acta emesos en data 02/02/2011, justificació de si aquest es considerava adequat, pertinent i no excessiu en relació amb la finalitat perseguida; i 3) si en aquest tipus de dictàmens i actes, procedeix o no la incorporació de documentació mèdica que aporta la persona sotmesa a reconeixement.

Aquest requeriment fou contestat per l'ICAM mitjançant escrit de data 09/05/2011, registrat d'entrada en aquesta Autoritat el 18/05/2011, en el qual s'argumentava en essència el següent:

- *"(...) Pel que fa referència a la primera qüestió on s'exposa que (...) no hauria tingut coneixement del contingut del dictamen i de l'acta fins rebre la resolució del Rector, cal dir que l'ICAM tramet l'esmentada documentació a l'òrgan que ho ha demanat, en aquest cas a la Universitat, d'acord el procediment establert, però en cas que*

l'interessat desitgi còpia de la documentació, aquesta l'hi és facilitada. No consta a l'ICAM que YYY hagi demanat per escrit cap documentació en relació al seu expedient.

- *Pel que fa a la segona qüestió (...), cal informar que els metges avaluadors de l'ICAM en els processos d'avaluació fan l'anamnesi adient, exploren els pacients i valoren els informes mèdics i proves complementàries que els pacients aporten.*
- *Es valora la persona en la seva individualitat, amb les seves patologies, cercant les limitacions funcionals, per realitzar la feina habitual. No es pot generalitzar l'avaluació, sinó que s'ha d'individualitzar tenint en compte: persona, malaltia, limitacions, feina habitual; i que està rebent assistència sanitària. Això es fa en totes les avaluacions de pacients i es tenen compte per concloure l'avaluació i realitzar el dictamen mèdic corresponent, els informes que el pacient aporta del metge de capçalera o de l'atenció especialitzada, tant pública com privada.*
- *A la vista del vostre escrit, el Servei d'Avaluacions Mèdiques en l'atenció Especialitzada a Barcelona, ha procedit a revisar el dictamen i l'acta emesos i confirma que totes les dades que hi consten no son excessives ni irrellevants. Pel que es refereix a que no es recull part de la informació mèdica aportada (...), com ja s'ha dit, el metge avaluador valora totes les proves aportades sense que necessàriament hagi de constar en els dictàmens emesos.*
- *(...) pel que fa la qüestió de si quan s'emet dictamen i acta procedeix o no la incorporació de la documentació sotmesa a reconeixement, tal i com hem explicat, el metge avaluador valora conjuntament totes les proves aportades o que consten a l'expedient mèdic, sense que s'incorporin a l'acta i dictamen emesos, atès que no es preceptiva la inclusió de cap documentació.*

Es a dir, la normativa aplicable, en concret la Resolució de 29 de desembre de 1995, de la Secretaria d'Estat per a l'Administració Pública, per la qual es modifiquen els procediments de jubilació del personal civil inclòs en l'àmbit de cobertura del Règim de Classes Passives de l'Estat) únicament recull que s'ha de trametre el dictamen i l'acta abans esmentades."

Atès que amb el seu escrit l'ICAM no aportava els documents que anunciava remetre, per mitjà d'escrit de data 02/06/2011 aquesta Autoritat va requerir l'aportació dels documents esmentats. Aquest requeriment fou degudament complimentat per l'ICAM mitjançant escrit de data 20/06/2011, registrat d'entrada en aquesta Autoritat el 22/06/2011.

Fonaments de Dret

Primer.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- Del conjunt de documentació recollida durant la fase d'informació prèvia consten acreditats documentalment els fets següents:

1.- En data 01/12/2010, el rector de la Universitat XXX resol iniciar d'ofici un procediment de jubilació per incapacitat permanent per al servei de la persona aquí denunciant, atesa la seva condició de funcionari/a de la dita universitat.

2.- La Universitat XXX per mitjà d'ofici de data 14/12/2010 sol·licita a l'ICAM l'emissió de l'acta i dictamen corresponent, de conformitat amb allò que determina la Resolució de 29 de desembre de 1995, per la que es modifiquen els procediments de jubilació del personal civil inclòs en l'àmbit de cobertura del règim de classes passives de l'Estat.

3.- Mitjançant escrit de data 14/02/2011 l'ICAM remet a la Universitat XXX l'acta i el dictamen de data 02/02/2011. En el dictamen esmentat el metge avaluador hi va incloure les valoracions mèdiques que considerà oportunes arran del reconeixement mèdic, i va marcar amb una creu l'apartat de *"No està totalment impossibilitat per desenvolupar les seves funcions a l'Administració Pública"*, anotació que coincideix amb la que figura a l'acta emesa en la mateixa data per l'òrgan mèdic.

Tercer.- A partir dels fets acreditats documentalment, cal analitzar les diverses qüestions plantejades en l'escrit de denúncia. Així, procedeix en primer lloc abordar els fets denunciats que fan referència a una presumpta infracció del principi de qualitat de les dades establert a l'article 4 de la LOPD, per considerar que s'hi van incloure dades que no procedien i per contra no s'hi van incloure dades que sí procedien. En segon lloc, s'abordarà la queixa relativa al fet que la persona denunciant no va conèixer el dictamen i l'acta de l'ICAM fins que no li va remetre la Universitat XXX.

3.1.- Sobre si el contingut dels documents de l'ICAM era l'adequat.

Tal com s'ha explicat en els antecedents, respecte al dictamen de l'ICAM la persona denunciant manifestava primerament que especificava detalls de la seva malaltia *"absolutament innecessaris i irrellevants per al personal de la universitat, i que només competen a la relació entre pacient i professionals vinculats al seguiment de la meva malaltia i obligats, per aquest motiu, al secret professional"*. Per contra, afegia la denunciant que la informació del dictamen *"és incompleta i "deforma" la meva malaltia ja que menciona gran part del meu historial mèdic però eludeix informació transcendent que sí consta en el certificat mèdic de l'especialista (...) que es va ensenyar in situ en el reconeixement mèdic que em va fer el metge avaluador de l'ICAM"*. En definitiva, que la denunciant es queixa per considerar que el dictamen contenia informació excessiva, i al seu torn la dita informació seria inexacta per no incloure altres dades mèdiques que considerava rellevants.

Des de l'òptica de la normativa de protecció de dades de caràcter personal, les queixes de la persona denunciant cal situar-les en l'òrbita del principi de qualitat de les dades, regulat a l'article 4 de la LOPD, segons el qual: *"1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.*
(...)

3. *Les dades de caràcter personal han de ser exactes i posades al dia de manera que responguin amb veracitat a la situació actual de l'afectat.*
4. *Si les dades de caràcter personal registrades són inexactes, en tot o en part, o incompletes, han de ser cancel·lades i substituïdes d'ofici per les dades corresponents rectificades o completades, sens perjudici de les facultats que l'article 16 reconeix als afectats.*
(...)"

Des d'aquesta perspectiva, el primer que cal dir és que en la mesura que el dictamen de data 02/02/2011 conté dades de caràcter personal -i en concret, dades especialment protegides relatives a la salut- constitueix un tractament de dades de caràcter personal d'acord amb la definició establerta per la LOPD, i per tant, com a tal, s'ha de sotmetre als principis i garanties previstos a la LOPD, entre els quals es troba el principi de qualitat de dades esmentat. El principi de qualitat de les dades s'aplica a les diferents fases del tractament de dades de caràcter personal, és a dir, tant en el moment de la recollida de les dades i emmagatzematge d'aquestes, com a qualsevol posterior ús que se'n faci. Així doncs, el precepte esmentat consagra el principi de pertinència o limitació en el tractament de les dades de caràcter personal, principi que impedeix el tractament d'aquelles dades quan no siguin necessàries o proporcionades a la finalitat que justifica el tractament, i d'acord amb el qual s'haurà de limitar el tractament de dades excessives o bé s'haurà de procedir a la seva supressió.

Ara bé, a fi de determinar si el contingut del dictamen s'ajustava o no al principi de qualitat de les dades, convé acudir a la normativa que regula el procediment de jubilació per incapacitat permanent en el qual s'emmarcava el dictamen de l'ICAM.

L'article 28 del Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de Classes Passives de l'Estat, relaciona en el seu apartat segon diferents supòsits que poden comportar la jubilació, i entre ells, a la lletra c) preveu el següent supòsit: "*Por incapacidad permanente para el servicio o inutilidad, que se declarará de oficio o a instancia de parte, cuando el interesado venga afectado por una lesión o proceso patológico, somático o psíquico que esté estabilizado y sea irreversible o de remota o incierta reversibilidad, cuya lesión o proceso le imposibiliten totalmente para el desempeño de las funciones propias de su Cuerpo, Escala, plaza o carrera, de acuerdo con el dictamen preceptivo y vinculante del órgano médico que en cada caso corresponda.*"

La disposició final primera de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i d'Ordre Social en relació amb allò que determina la disposició final tercera de la Llei 39/1992, de 29 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 1993 disposava que per part de la Secretaria de l'Estat per a la Administració Pública es modificarien els procediments de jubilació del personal civil inclòs en l'àmbit de cobertura del règim de Classes Passives de l'Estat.

Així doncs, en virtut d'aquesta habilitació s'aprovà la Resolució de 29/12/1995, de la Secretaria d'Estat per a l'Administració Pública, per la que es modifiquen els procediments de jubilació del personal civil inclòs en l'àmbit de cobertura del Règim de Classes Passives de l'Estat, que

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

en el seu apartat cinquè regula el procediment de jubilació per incapacitat permanent per al servei. En concret, l'article 2 de l'apartat cinquè determina el següent quant a la instrucció del dit procediment: *"2.1 Iniciado el procedimiento, de oficio o a solicitud del interesado, el órgano de jubilación comunicará al funcionario la apertura del expediente de jubilación y paralelamente dirigirá comunicación al servicio competente de la Administración General del Estado o de la Comunidad Autónoma correspondiente, según el domicilio del interesado, adjuntando a la misma la documentación médica que obre en su poder, a los efectos de que, por parte de dichos órganos, se ordene el reconocimiento médico del funcionario por el órgano médico al que le será enviada la referida documentación, dando cuenta al interesado de dicha actuación.*

2.2 El órgano médico convocará al funcionario para el examen médico correspondiente, dentro del plazo de los quince días siguientes al de la recepción de la documentación señalada. (...)

2.4 Una vez examinado el funcionario, el órgano médico extenderá acta de la sesión médica, así como un dictamen razonado sobre la capacidad o incapacidad del funcionario para el servicio, de acuerdo con lo establecido en el artículo 28.2.c, del texto refundido de la Ley de Clases Pasivas del Estado. El acta y dictamen referidos serán remitidos directamente por el órgano médico al órgano de jubilación en el plazo de los diez días siguientes a la fecha de celebración de la sesión.

2.5 Recibidos el acta y dictamen señalados en el punto anterior, el órgano de jubilación elaborará propuesta de resolución y la pondrá de manifiesto al funcionario por el medio que estime más procedente a fin de que éste, en el plazo máximo de quince días, alegue y presente los documentos y justificantes que estime oportuno."

Finalment, val a dir que l'Ordre de 22 de novembre de 1996 per la que s'estableix el procediment per a l'emissió dels dictàmens mèdics a efectes del reconeixement de determinades prestacions passives, en el seu article 3 regula una sèrie de normes específiques en els procediments de jubilació per incapacitat permanent per al servei del personal civil inclòs en l'àmbit de cobertura del règim de classes passives de l'Estat: *"A los efectos señalados en los apartados primero y quinto.2 de la Resolución de 29 de diciembre de 1995, de la Secretaría de Estado para la Administración Pública, por la que se modifican los procedimientos de jubilación del personal civil incluido en el ámbito de cobertura del Régimen de Clases Pasivas del Estado, la emisión del dictamen preceptivo para la determinación de la existencia de incapacidad permanente para el servicio corresponderá, previa solicitud del órgano de jubilación competente, al Equipo de Valoración de Incapacidades de la Dirección Provincial del Instituto Nacional de la Seguridad Social de la provincia en que tenga su domicilio el funcionario.*

Los dictámenes preceptivos, a efectos de la declaración de jubilación por incapacidad de los funcionarios, deberán contener la valoración del estado del interesado con indicación expresa

de si está o no afectado por una lesión o proceso patológico, estabilizado e irreversible o de incierta reversibilidad, que le imposibilite totalmente para el desempeño de las funciones propias de su Cuerpo, Escala, Plaza o Carrera, según establece el artículo 28.2.c del texto refundido de Ley de Clases Pasivas del Estado, aprobado por Real Decreto Legislativo 670/1987, de 30 de abril.

En los mencionados dictámenes, deberá constar si la lesión o proceso patológico de que está afectado el funcionario, además de incapacitarle para las funciones propias de su Cuerpo, en los términos del párrafo anterior, le inhabilita o no por completo para toda profesión u oficio. Asimismo, deberá indicarse si el funcionario incapacitado necesita de otra persona para la realización de los actos más esenciales de la vida.”

Així doncs, les pròpies normes que regulen el funcionament d'aquests òrgans mèdics imposen l'obligació d'incloure l'avaluació de la persona afectada, amb les consideracions que el professional mèdic actuant consideri procedents per tal que el dictamen sigui raonat, des de la perspectiva del criteri mèdic.

Sobre la naturalesa d'aquests tribunals mèdics existeix una jurisprudència pacífica i consolidada. Segons aquesta jurisprudència, l'activitat dels òrgans mèdics esmentats s'insereix dins del que es coneix com “*discrecionalitat tècnica*”, atès que la porten a terme òrgans imparcials i especialitzats, que basen la seva actuació en elements de caràcter tècnic (mèdic). Així les coses, la presumpció de certesa i raonabilitat que es reconeix amb caràcter general a tota actuació administrativa, es reforça aquí encara més, la qual cosa dificulta en gran mesura que per part d'un òrgan de control aliè i que actua sota criteris jurídics, es qüestioni la seva activitat, basada en el judici mèdic.

A aquest respecte, cal tenir en compte que en la fase d'informació prèvia, davant les queixes de la persona denunciant pel contingut del dictamen controvertit, aquesta Autoritat va requerir a l'ICAM que es pronunciés expressament sobre el seu contingut, i l'ICAM va manifestar el següent: “*A la vista del vostre escrit, el Servei d'Avaluacions Mèdiques en l'Atenció Especialitzada a Barcelona, ha procedit a revisar el dictamen i l'acta emesos i confirma que totes les dades que hi consten no són ni excessives ni irrellevants. Pel que es refereix a que no es recull part de la informació mèdica aportada per la interessada, com ja s'ha dit, el metge avaluador valora totes les proves aportades sense que necessàriament hagi de constar en els dictàmens emesos”.*

Doncs bé, sobre la base de tot l'anterior, es pot avançar ja que procedeix l'arxiu de les presents actuacions al no observar-se indicis que permetin motivar la imputació d'infracció a la LOPD, i això per les raons següents.

En primer lloc, perquè consta acreditat que l'emissió del dictamen per part de l'ICAM era un tràmit preceptiu i vinculant dins el procediment iniciat per la Universitat XXX per tal de declarar la jubilació per incapacitat permanent. A més, com s'ha vist, la pròpia normativa citada, exigeix que el dictamen que s'emeti per part de l'òrgan mèdic competent sigui raonat, fet que comporta que no serà suficient amb la mera indicació de si la persona està capacitada o no

per al desenvolupament de les funcions del servei sinó que és necessari que hi hagi alguna explicació que justifiqui o motivi el contingut del pronunciament final del dictamen. En aquest sentit, val a dir que l'article 54.1 f) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, exigeix que siguin motivats –amb referència succinta de fets i fonaments de dret-, aquells actes que es dicten en l'exercici de potestats discrecionals, així com també els que han de ser-ho en virtut d'una disposició legal o reglamentària expressa.

En segon lloc, perquè la finalitat de l'emissió d'aquest dictamen consisteix en determinar la capacitat o incapacitat del funcionari per a prestar el servei que té encomanat dins l'Administració Pública, i per al cas de declarar-se aquesta incapacitat, també s'havia d'avaluar si aquesta incapacitat l'impedia per a l'exercici de tota professió o ofici o si necessitava o no d'una altra persona per a realitzar els actes essencials de la vida.

A aquests efectes, val a dir que la normativa específica defineix la incapacitat permanent per al servei o inutilitat, com aquella situació en què la persona es trobi afectada per una lesió o procés patològic, somàtic o psíquic que estigui estabilitzat i sigui irreversible o de remota o incerta reversibilitat, i que a més, aquesta lesió o procés l'impossibilitin totalment per al desenvolupament de les funcions pròpies del seu cos, escala, plaça, carrera, d'acord amb el dictamen preceptiu i vinculant de l'òrgan mèdic que en cada cas correspongui.

De conformitat amb tot el que s'ha exposat fins aquí, en el moment en què l'òrgan mèdic emet el seu dictamen sobre l'existència o no de la dita incapacitat permanent, haurà de determinar en primer lloc, si existeix una lesió o procés patològic, somàtic o psíquic i en segon lloc, si tal lesió o procés impossibilita al funcionari per al desenvolupament de les seves funcions. I aquest pronunciament mèdic, tal com declarava la Sentència del TSJ de Madrid de 25/02/2010, citant la Sentència del Tribunal Suprem de 25/03/1996, és ***“el resultado objetivo de complejas interrelaciones, en las que intervienen factores médicos, jurídicos y funcionariales que han de valorarse en conjunto para determinar si los padecimientos sufridos por el funcionario y las secuelas de ellos derivadas en relación con las características objetivas del puesto o actividad realmente comportan una limitación que determine inaptitud para la labor que como funcionario desempeña”***. En efecte, el metge avaluador ha de valorar un conjunt de factors alhora de determinar la capacitat o incapacitat permanent per al desenvolupament de les funcions del servei, com ara, els documents de què disposi l'òrgan que sol·licita el dictamen -en aquest cas la universitat XXX-, el reconeixement in situ que es fa al funcionari afectat o la documentació aportada voluntàriament pel propi afectat, com és el cas del certificat de data 31/01/2011 mostrat per la persona aquí afectada al metge avaluador, o qualsevol altra que hagués pogut aportar.

En definitiva, que tenint en compte l'exigència que el dictamen fos raonat, juntament amb tot el que s'ha dit anteriorment, a criteri d'aquesta Autoritat les consideracions mèdiques relatives a la lesió que pateix la persona aquí denunciada en el dictamen controvertit, no vulnereu el principi de qualitat, en la seva vessant de proporcionalitat, atès que el metge avaluador les va considerar necessàries per tal de justificar la seva decisió. I en aquest punt cal insistir novament que a requeriment d'aquesta Autoritat, l'ICAM va revisar el contingut del dictamen, i va confirmar que *“les dades que hi consten no són excessives ni irrelevantes.”*

Finalment, en relació amb l'altra queixa sobre el contingut del dictamen, consistent en què seria "inexacte" atès que no recollia l'informe mèdic de data 31/01/2011 que havia mostrat al metge la persona afectada i que segons aquesta persona era "rellevant", cal tenir en compte el que s'ha esmentat anteriorment sobre les prerrogatives de l'òrgan mèdic, atesa la seva especialitat i imparcialitat, i la discrecionalitat tècnica reconeguda per la jurisprudència. Així doncs, es considera que el metge avaluador, en ús de les facultats que té atribuïdes i atès el seu grau de coneixement especialitzat en la matèria i la seva experiència, va fer constar allò que considerava necessari a efectes de determinar raonadament si la persona aquí denunciada estava capacitada o no per el desenvolupament de les seves tasques en el servei públic. En relació amb aquesta qüestió, l'ICAM afirmava el següent: "(...)pel que fa a la qüestió de si quan s'emet un dictamen i acta procedeix o no la incorporació de la documentació sotmesa a reconeixement, tal i com hem explicat, el metge avaluador valora conjuntament totes les proves aportades o que consten a l'expedient mèdic, sense que s'incorporin a l'acta i dictamen emesos, atès que no es preceptiva la inclusió de cap documentació."

3.2.- En relació amb el moment en què es va accedir al contingut íntegre del dictamen de data 02/02/2011.

La persona denunciada també es queixa perquè "únicament vaig conèixer el contingut del dictamen de l'ICAM pel comunicat del Servei de Personal Acadèmic de la Universitat XXX anteriorment esmentat, i mai amb anterioritat personalment."

A aquest respecte és suficient advertir que l'actuació de l'òrgan mèdic consistent en l'emissió del dictamen controvertit s'insereix en el procediment de jubilació d'incapacitat permanent per al servei. I el que preveu la regulació d'aquest procediment és que l'òrgan mèdic ha de remetre el dictamen esmentat a l'òrgan que havia sol·licitat la seva emissió, és a dir, la Universitat XXX. Així doncs, l'ICAM va actuar segons allò que determina la normativa reguladora del procediment, i en concret l'article 2.4 de l'apartat cinquè de la Resolució de 29/12/1995, en el qual s'assenyala que: "*Una vez examinado el funcionario, el órgano médico extenderá acta de la sesión médica, así como un dictamen razonado sobre la capacidad o incapacidad del funcionario para el servicio, de acuerdo con lo establecido en el artículo 28.2.c, del texto refundido de la Ley de Clases Pasivas del Estado. El acta y dictamen referidos serán remitidos directamente por el órgano médico al órgano de jubilación en el plazo de los diez días siguientes a la fecha de celebración de la sesión.*"

Ara bé, l'anterior no significa que la persona afectada no pogués accedir al dictamen esmentat, al tractar-se d'un document que formava part d'un procediment en què tenia la condició de persona interessada. En efecte, aquest dret està expressament previst a l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya i a l'article 35 a) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Però aquest dret d'accés s'havia d'exercir davant la Universitat XXX, com a òrgan competent per a la tramitació i resolució del procediment de jubilació d'incapacitat permanent per al servei.

Finalment, no és sobrer recordar que qualsevol persona també pot accedir a qualsevol informació sobre la seva persona que estigui en poder d'un responsable de fitxer o tractament (article 15 de la LOPD). Però de la mateixa manera que succeeix amb el dret d'accés als expedients en què es té la condició de persona interessada, per tal que aquest es faci efectiu, cal que la persona afectada exerceixi el dret d'accés davant el responsable del fitxer o tractament amb els requisits establerts a la LOPD i al Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament que desenvolupa la LOPD. I el cas és que aquí no consta que la persona aquí denunciada s'hagués dirigit a l'ICAM en cap moment a l'efecte, tal i com ha manifestat el propi ICAM en contestar al requeriment formulat per l'Autoritat: *“Pel que fa referència a la primera qüestió on s'exposa que (...) no hauria tingut coneixement del contingut del dictamen i de l'acta fins rebre la resolució del Rector, cal dir que l'ICAM tramet l'esmentada documentació a l'òrgan que ho ha demanat, en aquest cas a la Universitat, d'acord amb el procediment establert, però en cas que l'interessat desitgi còpia de la documentació, aquesta l'hi és facilitada. No consta a l'ICAM que YYY hagi demanat per escrit cap documentació en relació al seu expedient.”*

Quart.- De conformitat amb tot el que s'ha exposat, i atès que no ha resultat acreditada durant la present informació prèvia l'existència d'indicis racionals que permetin imputar cap fet que pogués ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la LOPD, procedeix acordar l'arxiu de les presents actuacions.

L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que:

“(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats”.

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia número 96/2011, relatives a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques.

Segon.- Notificar aquesta Resolució a l'ICAM i a la persona denunciada.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans Perelló

Barcelona, 15 de setembre de 2011